

ಅವುಗಳ ಹಾಕೋದು ಒಂದೆ ಬಿಡೋದು ಒಂದೆ

‘ಇರ್ಲಿ ಬಿಡೆ. ಹೆಂಗೂ ನಾನು ಆಫೀಸಿಗೆ ಬೂಟ್ಟು ತಾನೆ ಹಾಕೋಂಡು ಹೋಗೋದು. ಮನೆ ಹತ್ತ ಓಡಾಡೋಕೆ ಹೇಗಿದ್ದೂನು ನಡೆಯತ್ತೆ ಬಿಡು’
 ‘ನನ್ನ ಮಾತು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ತಾನೆ ಕೇಳಿದೀರ ಹೇಳಿ?’
 ‘ಆಯ್ತು ಬಿಡೆ. ಹೊಸ ಚಪ್ಪಿ ತಗೋತೀನಿ ಆಯ್ತು. ಸಮಾಧಾನನಾ ನಿಂಗೆ?’
 ‘ಸಮಾಧಾನ ಆಗೋಕೆ ನಿವೇನು ನಂಗಾ ತಗೋಳೋದು? ನಿಮ್ಮ ತಾನೆ. ತಗೋಳೋದು ತಗೋತೀರ ಸ್ವಲ್ಪ ಚೆನ್ನಾಗಿರೋದೆ ತಗೋಳಿ’
 ‘ಒಂದು ನೂರೋ ನೂರೈವತ್ತೂ ಕೊಟ್ಟೆ ಒಳ್ಳೇ ಚಪ್ಪಿ ನೆ ಸಿಗ್ತಾವೆ ಬಿಡು. ಸಂಜೆ ಬಂದು ತರ್ತೀನಿ. ಬರ್ಲಾ ಬಾಯ್’ ಎಂದು ತನ್ನಪ್ಪನಿಂದ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಬಜಾಜ್ ಸ್ಕೂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಚೇರಿಯಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದ.

ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಚೇರಿಯಿಂದ ಹೊರಟ ರಂಗ, ಮಾರ್ಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿ ಸೊಪ್ಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ನೇರವಾಗಿ ಮನೆ ಸೇರಿದ. ಧಾರಾವಾಹಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ತಾನು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾತ್ರವೇನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ತಲ್ಲಿನಳಾಗಿದ್ದ ಶಾಂತಾ, ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಗಂಟೆಯ ಸದ್ದಿಗೆ ಮರಳಿ ಭೂರೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಳು. ಗಂಡ ಹೊತ್ತು ತಂದಿದ್ದ ಸೊಪ್ಪು ತರಕಾರಿಗಳು ಅಡುಗೆ ಮನೆ ಸೇರಿದವು.

‘ಹೊಸ ಚಪ್ಪಿ ತಗೋತೀನಿ ಅಂದಿದ್ರು. ಯಾಕ್ ತಗೊಂಡಿಲ್ಲ?’ ಶಾಂತಾ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.
 ‘ಅಯ್ಯೋ..! ಮರೆತಿಟ್ಟೆ ಕಣೆ. ನಾಳೆ ತಗೋತೀನಿ ಬಿಡು’
 ‘ನಾಳೆ ಅಂದೋರ ಮನೆ ಹಾಳು. ನಡೀರಿ ಇವಾಗ್ಗೆ ಹೋಗೋಣ’
 ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡಲ್ಲ ಮೂರ್ನಾಳು ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿದರೂ ರಂಗನಿಗೆ ಯಾವ ಚಪ್ಪಿಯೂ ರಂಗೂ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಶಾಂತಾಳೆ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ತಾನು ಹಾಗೋ ಹೀಗೋ ಕೂಡಿಟ್ಟಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಂಪನಿಯ ಸಾವಿರ ಬೆಲೆಯ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಚಪ್ಪಿಯನ್ನು ಕೊಂಡಳು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಬೆಲೆಯ ಚಪ್ಪಿ ಬೇಡ ಎಂದು ಗೋಣಗುತ್ತಿದ್ದವನು ಹೆಂಡತಿ ಅವಳ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಮರುಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿಯ ದಯೆಯಿಂದ ರಂಗ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಚಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದ. ಆದರೆ ಸವೆದು ಸಣಕಲಾಗಿದ್ದ ಹಳೆಯ ಚಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಬಿಸಾಡಲಿಲ್ಲ. ಶೌಚಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದೆಂದು.

ಅಂದು ಶನಿವಾರ ಬೇರೆ, ಪ್ರತಿ ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ ಆಂಜನೇಯನ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುವುದು ಅವನ ಅಭ್ಯಾಸ. ಎಂದಿನಂತೆ ಶುಭವಾಗಿ ಬೇಗಬೇಗನೆ ಸ್ಕೂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನ ತಲುಪಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಚಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಬಿಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಯುವವನಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಿತ್ತು. ‘ಕೇವಲ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ದೇವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಆ ಒಂದು ನಿಮಿಷಕ್ಕಾಗಿ ಇವನಿಗೆಕೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕು’ ಎಂಬುದು ಅವನ ವಿಚಾರವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ಚಪ್ಪಿ ಕಾಯುವವನ ಬಳಿ ತನ್ನ ಚಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಂದಿನಂತೆ ಚಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಸ್ಕೂಟರ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಸ್ಕೂಟರ್‌ನ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ಅವನಿಗೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕಾದಿತ್ತು. ಚಪ್ಪಿಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಚಪ್ಪಿಗಳೆಲ್ಲವೇ ಯಾರೋ ಕದ್ದೊಯ್ದಿದ್ದರು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಭೂಮಿಯೇ ಕುಸಿದಂತಾಯುವನಿಗೆ. ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿಸಲು ಹೋಗಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಬೆಲೆಯ ಚಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆನಲ್ಲ ಎಂದು

ಬದುಕಿನ ಪಾಠ

ಶಾಲೆಯ ಪಾಠಗಳೇ ಹಾಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮನನ ಮಾಡಬೇಕು.. ಬದುಕಿನ ಪಾಠಗಳು ಹಾಗಲ್ಲ, ಒಮ್ಮೆ ಕಲಿತರೆ ಸಾಕು..

★ ಡಾ. ವಿನಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

ಈಶ್ವರ

ನೊಂದುಕೊಂಡ. ಹೆಂಡತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೊಡಿಸಿದ್ದ ಚಪ್ಪಿಗಳನ್ನು. ಅವಳ ಸಾಲು ಸಾಲು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲಿ? ಎಂದು ಚಿಂತಿಸತೊಡಗಿದ. ದಿಕ್ಕು ತೋಚದಂತಾಗಿ ಸ್ಕೂಟರ್‌ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ‘ಚಪ್ಪಿನೂ ಬಿಡಲ್ಲ ಅಂತಾರಲ್ಲ ಕಳ್ಳೂಳೆ ಮಕ್ಕು ಕಚಡಾ ನನ್ ಮಕ್ಕು’ ಎಂದು ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ನಿಂದಿಸಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಅಲ್ಲೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ತನ್ನಂತೆಯೇ ಬೈಕಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಚಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡ. ಹಿಂದು ಮುಂದು ಯೋಚಿಸದೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ನೋಡುತ್ತಾ ಆ ಚಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸ್ಕೂಟರ್ ಹಾರಿತೇನೋ ಎನ್ನುವ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಮನೆ ತಲುಪಿದ. ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂತವನೇ ‘ಲೇ ಶಾಂತಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಟೀಗಿಡೆ, ಸ್ಟ್ರಾಂಗಾಗಿರ್ಲಿ’ ಎಂದ. ಟೀ ಸ್ಟ್ರಾಂಗಾಗಿರ್ಲಿ ಎಂದಾಗಲೇ ತನ್ನ ಗಂಡ ಯಾವುದೋ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಶಾಂತಾ ಊಹಿಸಿದಳು.

‘ಯಾಕ್ರೇ ಏನಾಯ್ತು? ಯಾಕೋ ಒಂತರಾ ಇದೀರ. ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇನಾಯ್ತು ಅಪಶಕುನವಾಯ್ತು?’
 ‘ನಿಂದೊಂದು. ಅಪಶಕುನಾನೂ ಇಲ್ಲ ಏನೂ ಇಲ್ಲ’
 ‘ಮತ್ಯಾಕೆ ಒಂತರಾ ಇದೀರಲ್ಲ?’
 ‘ಏನಿಲ್ಲ ಕಣೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಚಪ್ಪಿ ಕಳ್ಳೊಂಡೆ. ಯಾರೋ ತಗಂಡೋಗ್ಗಿಟ್ಟು’
 ‘ಏನೂ..! ನನ್ನ ತಾನೆ ತಗೊಂಡಿದ್ ಹೊಸ ಚಪ್ಪಿ ಕಳ್ಳೊಂಡ್ ಬಂದಿದೀರಾ?’
 ‘ಅದು ಏನಾಯ್ತು ಅಂದೆ’
 ‘ಇನ್ನೇನಾಗಿರತ್ತೆ. ಚಪ್ಪಿ ಕಾಯೋನಿಗ್ಯಾಕೆ ಒಂದುಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತ ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟೋಗಿರ್ತೀರಿ. ಯಾವನೋ ಹೊತ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿರ್ತಾನೆ’
 ‘ಅದೇನೆ ಅಷ್ಟು ಕರೆಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳ್ವಿಟ್ಟೆ’
 ‘ನಿಮ್ಮೊತೆ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷ ಏಗಿದೀನಿ. ಅಷ್ಟು ಅರ್ಥಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿಲ್ಲಾಂದೆ ಹೇಗೆ?’

‘ನೀನೇನು ಯೋಚೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ ಕಣೆ. ಆ ಚಪ್ಪಿ ಹೋದ್ದೇನಾಯ್ತು? ಅದಕ್ಕಿಂತ ಚನ್ನಾಗಿರೋ ಬೇರೆ ಚಪ್ಪಿ ಹಾಕೊಂಡು ಬಂದಿದೀನಿ’
 ಗಂಡ ಯಾರದ್ದೋ ಚಪ್ಪಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರೋದನ್ನು ಅವಳು ಮೊದಲು ತನ್ನತ್ತೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅತ್ತೆಸೊಸೆಯೆಲ್ಲರು ಅವನನ್ನು ಗಾಬರಿಗೊಳಿಸಿದರು.

‘ನೀನು ಚಪ್ಪಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರೋದು ನಮಗೆ ಬೇಜಾರಿಲ್ಲ. ದರಿದ್ರ ಕಳೆಯಿತು ಅಂದೋಬಹುದು. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಯಾರದ್ದೋ ಚಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಹಾಕೊಂಡು ಬಂದಿದೀಯಲ್ಲ. ಅವರ ದರಿದ್ರನು ನಮ್ಮನೆಗೆ ಹೊತ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ಬಾಗಾಯ್ತು. ಅವರ ಪಾಪಾನ ನೀನು ಹೊತ್ಕೊಂಡಾಗಾಯ್ತೀ’ ಎನ್ನುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅವನ ಕಿವಿಯ ಮೂಲಕ ತಲೆಗೆ ತುಂಬಿದರು. ಮೊದಲೇ ಚಪ್ಪಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡಿದ್ದ ರಂಗ, ಇವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮುಂದೆನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾದ. ಚಪ್ಪಿ ಕದ್ದಿರುವ ಕಳ್ಳತನದ ಭಾವನೆ, ಇನ್ನಾರದೋ ದರಿದ್ರವನ್ನು ಹೊತ್ತುತಂದ ಭಾವನೆಯೊಂದೆಡೆಯಾದರೆ, ತನ್ನ ಹೊಸ ಚಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಬೇಸರ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಇವನನ್ನು ನಿರ್ದಯಲ್ಲೂ ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಕಾಡತೊಡಗಿದವು.

ಏನಾದರೂ ಆಗಲಿ ಚಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಮರಳಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮುಂದೆ ಬಿಟ್ಟು ಬರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಅವನು, ಮರುದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಚಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟು, ಹೊತ್ತು ತಂದಿದ್ದ ದರಿದ್ರವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿದ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಕಚೇರಿಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಕ್ರಮಿಸಿದಾಗ, ‘ಆ ಚಪ್ಪಿಗಳು ಯಾರವೋ? ಅವರೇ ಬಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ಆದರೆ ಕಳ್ಳನೇ ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಚಪ್ಪಿ ಕಳ್ಳ ಯಾರು ಎಂದು ನೋಡೇ ಬಿಡೋಣ’ ಎಂದೆನಿಸಿತವನಿಗೆ. ತಕ್ಷಣ ತನ್ನ ಸ್ಕೂಟರ್‌ನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಬಳಿ ಬಂದು ನೋಡಿದ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದ ಇನ್ನಾರದೋ ದರಿದ್ರ ಚಪ್ಪಿಗಳೂ ಸಹಾ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಚಪ್ಪಿ ಕಳ್ಳ ತನ್ನ ಕೈಚಳಕವನ್ನು ತೋರಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟ.